

tvivle, at den ærede Justitsminister vil vilde at gjøre en tilbørlig Anvendelse deraf. Det forekommer mig, at den eneste Indvending, man kunde gjøre mod vort Forslag, var den, at man ansaae det for overflødigt; men jeg vil der til blot svare, at jeg er forvisset om, at de Bønder, om hvis Fremtids Vel det her gjælder, vilde med langt mere Rolighed see paa Loven, naar denne, efter Nøgles Mening maatte overflødig, men efter min Formening ønskelige Tilføjning staaer i Loven, end hvis denne udkom uden en saadan Tilføjning. Lovens Titel have vi naturligviis foreslaaet forandret saaledes, at den kan passe til dette vort Forslag, som jeg saaledes anbefaler til Forsamlingen.

Grundtvig: Hvad den sidste ærede Taler bemærkede, at Titelen maatte forandres saaledes, for at passe til Ændringsforslaget, forstod jeg slet ikke, og det vilde jo ogsaa være forunderligt, om paa den ene Side dette Ændringsforslag skulde fordre en saadan Titel, og paa den anden Side, om jeg forstod den ærede Formand ret, denne Titel skulde bortfalde, dersom det første Ændringsforslag blev antaget.

Formanden: Det er vistnok en Misforstaaelse fra den ærede Rigsdagsmands Side; der var aldeles ikke før Tale om, at Lovens Titel skulde passes til Forslaget under Nr. 2, men om noget ganske Andet, nemlig at den nye § 2, som er foreslaaet under Nr. 3, skulde passes dertil. Iøvrigt foreligger det formelle Spørgsmaal ikke længere.

Grundtvig: Jeg skal altsaa holde mig til det Ændringsforslag, som jeg har taget Deel i at stille. Siger man, at det er overflødigt, saa svarer jeg dertil, at uden det er Loven overflødigt; thi efter hvad der er bestemt i Grundlovens § 98, at det skal ordnes ved Lov, hvorledes de nuværende Lehn og Stam-

huse kunne opløses, gaae over til Selveiendom, er der derved, saavidt jeg forstaaer, jo allerede sagt, at de allesammen kunne opløses; dermed er altsaa ethvert Forbud i den forbigangne Tid, der maatte gjøre noget Saadant umuligt, ophævet, og for at erklære det Forbud, som kan findes i enkelte Erectionsbreve, for ophævet, behøvedes altsaa efter min fulde Overbeviisning slet ingen Lov. Naar altsaa en Lov om Ophævelsen af dette Forbud skal have nogen Betydning og noget egentligt Indhold, saa kan jeg ikke skjønne Andet, end at det maatte være et saadant Indhold, som her er foreslaaet, at der — idet det jo nemlig er forudsat, at alle Lehn, Fideicommisser og Stamhuse kunne gaae over til Selveiendom for Fæsternerne — bestemmes, at, hvor der i Stiftelsesbrevene i disse eller hine Udtryk er taget bestemt Hensyn til Fæsternes Lærv, skal der, naar Taleren bliver om, at Godset skal eller kan afhændes, ogsaa sættes visse Betingelser, hvorved Fæsternerne virkelig kunne komme til at nyde Godt af, hvad der var bestemt i Stiftelsesbrevet. Forøvrigt er det vistnok meget lidet ønskeligt at faae saadanne Lovbillinger om en Gjenstand, der aabenbart efter Grundloven skulde og efter Sagens Natur burde ordnes ved en omfattende almindelig Lov (Hør! Hør!).

Justitsministeren: Forinden Forhandlingen over de foreliggende Ændringsforslag gaaer videre, har jeg troet at maatte begjære Ordet, fordi de Dplysninger, jeg skal tillade mig at meddele, muligviis kunne faae nogen Indflydelse paa den Ansøelse, der vil gjøre sig gjældende hos det ærede Things Medlemmer. Jeg skal først begynde med at berøre det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag, som jo er aldeles ordlydende med et Forslag, der var stillet til Sagens 2den Behandling, men som da blev forkastet, hvorfor jeg troer, at jeg ikke behøver at udtale mig vidtløftigt derom.